

فیشها و مقالات مرتبط با کلیدواژه «انتخابات ریاست جمهوری»

خطبه‌های نماز جمعه تهران / ۱۳۴۸/۱۱/۳۰

در یکی از سفرهایی که یکی دو سال قبل به یکی از همین کشورهای سوسیالیستی رفته بودیم، یکی از همراهان ما که از نمایندگان محترم مجلس شورای اسلامی بود، با مقامات مجلس ملی آن کشور راجع به مجلس صحنه‌هایی کرده بود. اطلاعاتی از مجلس ما به آنها داده بود و اطلاعاتی هم از مجلس آنها گرفته بود. ما نشسته بودیم و راجع به موضوعی صحبت می‌کردیم. ایشان، با یک قیافه‌ی خیلی جدی پیش ما آمد و گفت: ما چیزهای مهمی از این آقایان - که میهمانان ما بودیم - یاد گرفتیم. او گفت: فتنی که راجع به مجلس با اینها صحبت کردیم، از اینها پرسیدیم که مجلس شما چگونه است و چند عضو دارد و چه موافقی تشکیل می‌شود و رئیسش چگونه انتخاب می‌گردد؟ معلوم شد که مجلس ملی اینها، متشکل از افرادی است که به‌وسیله‌ی دستگاهها و سازمانهای حزبی وابسته به خود حکومت تشکیل می‌شود. یعنی مثلا پانصد، ششصد نفر آدم به عنوان اعضا و نمایندگان کنگره، به وسیله‌ی همان دستگاههای حزبی انتخاب می‌شوند. بعد این افراد که نام تجمعات کنگره‌ی ملی است، سالی دو مرتبه جلسه تشکیل می‌دهند!! شما ببینید در این کشور که فقط سالی دو مرتبه مجلس قانونگذارشان تشکیل می‌شود، قانون را چه کسی وضع می‌کند؟ اختیار قانونگذاری دست کیست؟ دست همانهایی است که در راس تشکیلات حکومت قرار دارند. اگر بپرسید اسم حکومت شما چیست؟ می‌گویند: حکومت دموکراتیک سوسیالیستی؛ یعنی حکومت مردمی. اسمش مردمی است، در حالی که در هیچ امری از امور آن کشور، مردم دخالت ندارند و این، همان مردمی هستند که انقلاب را به پیروزی رساندند. اسم این کشورها هم کشور انقلابی است. همه‌ی انقلابهایی که ما در دنیا دیدیم و کشورهای دیگری بر اساس یک انقلاب، نظامی را به وجود آوردند، تقریباً به همین شکلی بودند که مطرح کردم. در کشور ما، انقلاب از روز اول، همه‌ی نقشها در همه امور را به مردم داده است. یعنی مجلس را - که محل قانونگذاری است - مردم تشکیل می‌دهند و نمایندگان مردم به آنجا می‌روند و هیچ‌کس هم حق ندارد نماینده‌ی را به مردم تحمیل کند. یک نفر نماینده هم از این دوپست و هفتاد نفر، بدون آرای مردم به مجلس نمی‌آید. رئیس جمهور را - که مجری امور و مدیر و رئیس اداره‌ی کشور است - مردم با آرای خودشان انتخاب می‌کنند هر کسی را که دلشان خواست، انتخاب می‌کنند. اختیار با مردم است.

این وضعی که انتخابات ریاست جمهوری در ایران دارد، حتی در کشورهای دموکراتیک غرب هم این وضعیت نیست؛ چون در آن کشورها، احزاب در مقابل هم صف‌آرایی می‌کنند و هر حزبی، اسم کسی را به عنوان کاندیدا ذکر می‌کند. مردمی که به آن کس رای می‌دهند، در حقیقت به آن حزب رای می‌دهند و خلیفها آن کس را اصلاً نمی‌شناسند. به هر جویی طرفدار این حزبی و انگیزه‌های گوناگون اقتصادی و سیاسی و غیرسیاسی موجب می‌شود که طرفدار فلان حزب باشند و به خاطر طرفداری آن حزب، به کاندیدای آن تشکیلات رای می‌دهند و خود آن کاندیدا را هم اصلاً نمی‌شناسند. در ایران، این‌گونه نیست. در ایران، یکایک کسانی که کاغذ رای را در صندوق می‌اندازند، آن شخص را می‌شناسند و به عنوان رئیس جمهور به او رای می‌دهند. این دوره، همین‌طور بود. دو دوره قبل هم که من رئیس جمهور بودم، همین‌گونه بود. دوره‌ی قبلش هم به همین شکل بود. در همه‌ی این ادوار - که تا حالا پنج انتخاب رئیس جمهوری داشته‌ایم - مردم به کسی که رای دادند، خودشان او را شناختند و رای دادند. پس، در انتخاب دستگاه قانونگذاری، مردم مباشرتاً و مستقیماً دخالت می‌کنند. در انتخاب دستگاه اجرایی و رئیس قوه مجریه، مردم خودشان دخالت می‌کنند. حتی در انتخاب رهبر - با این‌که رهبری یک منصب الهی است و تابع ملاکهای الهی و معنوی و واقعی است - باز مردم نقش دارند؛ کمابهن مشاهده کردید مجلس خبرگان که نمایندگان مردمند، می‌نشینند کسی را معین و انتخاب می‌کنند. اگر همان کسی که مجلس خبرگان انتخاب کرد، مورد قبول مردم نباشد، باز رهبری او جا نخواهد افتاد. پس، آحاد و عامه‌ی مردم، علاوه بر این‌که به صورت غیرمستقیم - از طریق مجلس خبرگان - رهبر را معین می‌کنند، مستقیماً هم نسبت به شخص رهبر نظر و تصمیم دارند و نظر و تصمیم و خواست و اراده‌ی آنهاست که در حقیقت یک رهبر را رهبر می‌کند و به او امکان تصرف و قدرت امر و نهی و قبض و بسط می‌دهد. البته، نحوه‌ی انتخاب امام(ره) به این شکلی که مطرح کردم، نبود. در حقیقت، عشق مردم به امام(رضوان‌الله‌تعالی‌علیه) و اطاعت و تبعیت از ایشان، بیش از انتخاب آنها بود.

بیانات مقام معظم رهبری در جمع علما، طلاب و روحانیان، در آستانه ماه «محرم» / ۱۳۷۲/۰۲/۲۶

اگر کسی به تبلیغات نگاه می‌کرد، می‌فهمید که برای آنها انتخابات ایران و بخصوص انتخابات ریاست جمهوری چقدر مهم است! چقدر برای آنها مهم است کاری کنند که مردم در انتخابات شرکت نکنند! این را از تبلیغات آنها می‌شد فهمید. ولی تودهنی خوردند. ملت ایران با حضور خودش به آنها تو دهنی زد.

پیام تشکر به مناسبت برگزاری انتخابات ریاست جمهوری / ۱۳۸۰/۰۲/۱۹

از طرفداران انتخاباتی همه‌ی نامزدهای محترم و نیز از دست‌اندرکاران امور سیاسی در همه جای کشور می‌خواهم که قدر این نعمت الهی را بدانند و با متانت و رفتار خردمندانه، از بروز هر آنچه خدا و خلق را ناخشنود می‌سازد، جلوگیری کنند. در تجربه‌ی افتخارآمیز انتخابات مردمی همه‌ی ملت برنده‌اند. با طرح مساله برنده و بازنده خواسته‌ی بدخواهان را که به جز به شکستن وحدت ملی نمی‌اندیشند برآورده نکنید و فضای زندگی مردم را با غوغاهای تحمیلی آلوده نسازید.

پیام تشکر به مناسبت برگزاری انتخابات ریاست جمهوری / ۱۳۸۰/۰۲/۱۹

از طرفداران انتخاباتی همه‌ی نامزدهای محترم و نیز از دست‌اندرکاران امور سیاسی در همه جای کشور می‌خواهم که قدر این نعمت الهی را بدانند و با متانت و رفتار خردمندانه، از بروز هر آنچه خدا و خلق را ناخشنود می‌سازد، جلوگیری کنند. در تجربه‌ی افتخارآمیز انتخابات مردمی همه‌ی ملت برنده‌اند. با طرح مساله برنده و بازنده خواسته‌ی بدخواهان را که به جز به شکستن وحدت ملی نمی‌اندیشند برآورده نکنید و فضای زندگی مردم را با غوغاهای تحمیلی آلوده نسازید.

پیام تشکر به مناسبت برگزاری انتخابات ریاست جمهوری / ۱۳۸۰/۰۲/۱۹

از طرفداران انتخاباتی همه‌ی نامزدهای محترم و نیز از دست‌اندرکاران امور سیاسی در همه جای کشور می‌خواهم که قدر این نعمت الهی را بدانند و با متانت و رفتار خردمندانه، از بروز هر آنچه خدا و خلق را ناخشنود می‌سازد، جلوگیری کنند. در تجربه‌ی افتخارآمیز انتخابات مردمی همه‌ی ملت برنده‌اند. با طرح مساله برنده و بازنده خواسته‌ی بدخواهان را که به جز به شکستن وحدت ملی نمی‌اندیشند برآورده نکنید و فضای زندگی مردم را با غوغاهای تحمیلی آلوده نسازید.

پیام تشکر به مناسبت برگزاری انتخابات ریاست جمهوری / ۱۳۸۰/۰۲/۱۹

از طرفداران انتخاباتی همه‌ی نامزدهای محترم و نیز از دست‌اندرکاران امور سیاسی در همه‌ی جای کشور می‌خواهم که قدر این نعمت الهی را بدانند و با متانت و رفتار خردمندانه، از بروز هر آنچه خدا و خلق را ناخشنود می‌سازد، جلوگیری کنند. در تجربه‌ی افتخارآمیز انتخابات مردمی همه‌ی ملت برنده‌اند. با طرح مساله برنده و بازنده خواسته‌ی بدخواهان را که به جز به شکستن وحدت ملی نمی‌اندیشند برآورده نکنید و فضای زندگی مردم را با غوغاهای تحمیلی آلوده نسازید.

بیانات در دیدار رئیس جمهوری و اعضای هیات دولت / ۱۳۸۰/۰۶/۰۵

امروز برای شما فرصتی پیش آمده است؛ هم این فرصت برای شما به عنوان وزیر پیش آمده، هم این فرصت برای نظام به عنوان یک تغییر و تبدیل هیجان‌انگیز و شوق‌انگیز پیش آمده است. تغییر دولت، یکی از حوادث سیاسی جامعه است که باهیجان و شوق و امید همراه است و مقطع مغتنمی است و مردم از این‌که می‌بینند جماعت جدیدی، روز جدیدی و نفس جدیدی وارد میدان شده است، احساس امیدواری می‌کنند. باید از این حالت روانی حداکثر استفاده را کرد.

بیانات در دیدار رئیس جمهوری و اعضای هیات دولت / ۱۳۸۰/۰۶/۰۵

دولت باید دولت کریمه باشد. معنای «اللهم انا نرغب اليك في دولة كريمه» (۱) این است که پروردگارا! ما دستهای خود را بلند و دل‌هایمان را به سوی تو عرضه می‌کنیم و از تو دولت کریمه را می‌خواهیم. این دولت کریمه شرایطی دارد. البته ما از اول انقلاب تا کنون همواره خواسته‌ایم دولت‌ها را دولت کریمه بنامیم. یکی از آرزوهای ما این است و بنده آن را دوست می‌دارم. شما هم دولت عزیز و دولت انقلابی؛ اما حقیقت قضیه این است که دولت کریمه شرایطی دارد. دولت کریمه، دولتی است که عزیز و سربلند و دارای اعتقاد راسخ به آن راهی است که قانون اساسی و وظایف و سیاست‌های نظام در مقابل او گذاشته است. نفوذناپذیر است و متاع خودش را به خاطر سبک کردن دیگران سبک نمی‌بیند؛ همان نکته‌ای که امام صادق - قریب به این مضمون - به شیعه‌ی خود فرمودند که اگر گوهری در دست تو باشد و همه‌ی دنیا بگویند این خرف است، آیا عقیده‌ی تو برمی‌گردد و احساس حقارت می‌کنی؟ گفت نه؛ گفتند پس گوهرت را نگه‌دار.

دولت کریمه دارای پیام است و برای دنیا حرف نو دارد. ما این حرف نو را داریم. امروز مردم‌سالاری دینی‌ای که ما در کشور خود مطرح می‌کنیم، یک حرف نو است؛ نه فقط به خاطر این‌که ما شاخه‌ای از مردم‌سالاری را ارائه می‌دهیم؛ نخیر، ما در واقع در مردم‌سالاریهای دنیا شبهه می‌کنیم. من حقیقتاً در مردم‌سالاریهای دنیا خدشه دارم؛ برای خاطر این‌که انتخابات و گزینشها در دنیا تحت تاثیر عوامل تبلیغاتی‌ای است که یکسره دست سرمایه‌دارهاست. چه کسی است که از تاثیر عوامل ارتباطاتی امروز یکسره غافل باشد؟ می‌گویند روزنامه‌ها در امریکا یا در انگلیس آزاد است. من سوال می‌کنم کدام روزنامه متعلق به قشرهای متوسط و پایین مردم است تا آدم از آزادی روزنامه، آزادی آن قشر را کشف کند؟ روزنامه‌ها متعلق به چه کسانی است؟ کارتلها و تراستهای بزرگ و سرمایه‌دارها. بله، روزنامه‌ها آزادند؛ یعنی آنها آزادند که هرچه می‌خواهند، بگویند. آنها برخلاف مصلحت خودشان حرفی نمی‌زنند. این مربوط به آنهاست که مظهر و مادر و آورنده‌ی دموکراسی‌اند و به آن افتخار هم می‌کنند. شما ملاحظه کنید، دولتهایی هستند که از آنها دموکراسی را گرفتند. مثلاً در میان همسایه‌های ما - من نمی‌خواهم اسم بیآورم - دولتهایی هستند که عنوان دموکراسی را با خود دارند، اما در حقیقت، حاکمیت با نظامیان است. یک وقت کسی وسط میدان می‌آید و بدون این‌که اعتنایی بکند که انتخاباتی وجود دارد، همه را کنار می‌زند و بر سر کار می‌آید و می‌شود حاکمیت نظامی! یا حاکمیت انحصاری احزاب است و کسی جرات ندارد غیر از نامزد آن حزب، نامزدی معرفی کند؛ انتخاباتی با یک نامزد برای ریاست جمهوری! امروز در میان کشورهای اسلامی و در مجموعه‌هایی که ما در آن زندگی می‌کنیم و با آنها تعامل داریم، کدام کشور است که مثل جمهوری اسلامی، آحاد مردم، قشرهای گوناگون و طبقات متوسط آن بیایند و در انتخابات شرکت کنند؟ اگر یک وقت سرمایه‌دارها هم بخواهند در حزب و جناح و تشکیلاتی اعمال نفوذ کنند، از ترس، این کار را مخفیانه می‌کنند؛ چون بدنام هستند.

بیانات در دیدار جوانان سیستان و بلوچستان / ۱۳۸۱/۱۲/۰۶

اعضایی را انتخاب کنید که در درجه‌ی اول با ایمان، کاردان، لایق، باعرضه و امانت‌دار باشند. این مسوولیت امانتی است که به دست آنها سپرده می‌شود؛ امانت رای شماست. قوام نظام جمهوری اسلامی به اعتمادهای مردم نسبت به کسانی است که برای تصدی مراکز قدرت انتخاب می‌کنند. باید به خواسته‌های مردم عمل و به اعتماد آنها پاسخ داده شود. آن طرف قضیه باید امانت شما را رعایت کند و به اعتماد شما پاسخ دهد؛ این طرف قضیه هم - که شما هستید - باید چشم خود را باز کنید و متوجه باشید که به چه کسی رای می‌دهید و چه کسی را انتخاب می‌کنید. بعضی از جناحها و گروهها و باندها طوری عمل کردند که مردم دیگر به معرفی آنها اعتماد نمی‌کنند. این‌که مردم به معرفی افراد و جناحها و گروهها اعتماد نکنند، ضایعه است.

در این انتخابات سعی کنید در درجه‌ی اول انسانهای مومن و با ایمان را انتخاب کنید. تبلیغات دشمنان و پیروان آنها در راستای کم‌رنگ کردن ایمان در جامعه است. می‌گویند ایمان چیست؟! پاسخ این است که اگر ایمان نباشد، لیاقت و کارایی هم به‌کار نخواهد آمد. فردی که لایقتر است اگر ایمان نداشته، بیشتر دزدی می‌کند و لطمه می‌زند. اگر ایمان داشت، لیاقت و عرضه و کاردانی‌اش برای مردم مفید خواهد بود. بنابراین مردمان باایمان، بالیاقت، کاردان و امین را انتخاب کنید و مراقب عملکرد آنها باشید.

بیانات در دیدار جوانان سیستان و بلوچستان / ۱۳۸۱/۱۲/۰۶

اعضایی را انتخاب کنید که در درجه‌ی اول با ایمان، کاردان، لایق، باعرضه و امانت‌دار باشند. این مسوولیت امانتی است که به دست آنها سپرده می‌شود؛ امانت رای شماست. قوام نظام جمهوری اسلامی به اعتمادهای مردم نسبت به کسانی است که برای تصدی مراکز قدرت انتخاب می‌کنند. باید به خواسته‌های مردم عمل و به اعتماد آنها پاسخ داده شود. آن طرف قضیه باید امانت شما را رعایت کند و به اعتماد شما پاسخ دهد؛ این طرف قضیه هم - که شما هستید - باید چشم خود را باز کنید و متوجه باشید که به چه کسی رای می‌دهید و چه کسی را انتخاب می‌کنید. بعضی از جناحها و گروهها و باندها طوری عمل کردند که مردم دیگر به معرفی آنها اعتماد نمی‌کنند. این‌که مردم به معرفی افراد و جناحها و گروهها اعتماد نکنند، ضایعه است.

در این انتخابات سعی کنید در درجه‌ی اول انسانهای مومن و با ایمان را انتخاب کنید. تبلیغات دشمنان و پیروان آنها در راستای کم‌رنگ کردن ایمان در جامعه است. می‌گویند ایمان چیست؟! پاسخ این است که اگر ایمان نباشد، لیاقت و کارایی هم به‌کار نخواهد آمد. فردی که لایقتر است اگر ایمان نداشته، بیشتر دزدی می‌کند و لطمه می‌زند. اگر ایمان داشت، لیاقت و عرضه و کاردانی‌اش برای مردم مفید خواهد بود. بنابراین مردمان باایمان، بالیاقت، کاردان و امین را انتخاب کنید و مراقب عملکرد آنها باشید.

بیانات در دیدار جوانان سیستان و بلوچستان / ۱۳۸۱/۱۲/۰۶

اعضایی را انتخاب کنید که در درجه‌ی اول با ایمان، کاردان، لایق، باعرضه و امانت‌دار باشند. این مسوولیت امانتی است که به دست آنها سپرده می‌شود؛ امانت رای شماست. قوام نظام جمهوری اسلامی به اعتمادهای مردم نسبت به کسانی است که برای تصدی مراکز قدرت انتخاب می‌کنند. باید به خواسته‌های مردم عمل و به اعتماد آنها پاسخ داده شود. آن طرف قضیه باید امانت شما را رعایت کند و به اعتماد شما پاسخ دهد؛ این طرف قضیه هم - که شما هستید - باید چشم خود را باز کنید و متوجه باشید که به چه کسی رای می‌دهید و چه کسی را انتخاب می‌کنید. بعضی از جناحها و گروهها و باندها طوری عمل کردند که مردم دیگر به معرفی آنها اعتماد نمی‌کنند. این‌که مردم به معرفی افراد و جناحها و گروهها اعتماد نکنند، ضایعه است.

اعتماد نکنند، ضایعه است.

در این انتخابات سعی کنید در درجه‌ی اول انسانهای مومن و با ایمان را انتخاب کنید. تبلیغات دشمنان و پیروان آنها در راستای کمرنگ کردن ایمان در جامعه است. می‌گویند ایمان چیست؟! پاسخ این است که اگر ایمان نباشد، لیاقت و کارآیی هم به‌کار نخواهد آمد. فردی که لایقتر است اگر ایمان نداشت، بیشتر دزدی می‌کند و لطمه می‌زند. اگر ایمان داشت، لیاقت و عرضه و کاردانی‌اش برای مردم مفید خواهد بود. بنابراین مردمان باایمان، بالیاقت، کاردان و امین را انتخاب کنید و مراقب عملکرد آنها باشید.

